

Sygn. akt IV Ua 30/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S.

w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Antoniak

Sędziowie: SO Elżbieta Wojtczuk (spr.)

SO Jacek Witkowski

Protokolant: sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 grudnia 2015r. w S.

sprawy z wniosku A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w W.

o prawo do zasiłku macierzyńskiego

na skutek apelacji wnioskodawczynie

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 6 maja 2015 r. w sprawie o sygn. IV U 124/15

p o s t a n a w i a :

odrzuć apelację.

Sygn. akt IV Ua 30/15

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Okręgowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 grudnia 2015 r.

Wyrokiem z dnia 6 maja 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt IV U 124/15 Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie A. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w W. z dnia 27 lutego 2015 r. o prawo do zasiłku macierzyńskiego.

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony ubezpieczonej A. M. w dniu 28 maja 2015 r. Ze zwrotnego potwierdzenia odbioru wynika, że przesyłkę zawierającą odpis orzeczenia z uzasadnieniem wydano adresatowi A. M. (k. 32). Dwutygodniowy termin na złożenie apelacji upłynął z dniem 11 czerwca 2015 r.

W dniu 12 czerwca 2015 r. (data nadania w placówce pocztowej) ubezpieczona złożyła apelację od ww. wyroku.

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w Siedlcach na podstawie art. 370 kpc odrzucił apelację A. M. jako wniesioną po upływie przepisane terminu.

W dniu 23 czerwca 2015 r. (data nadania) ubezpieczona wniosła zażalenie na ww. postanowienie Sądu Rejonowego, wskazując, iż przesyłki nie odebrała osobiście, lecz uczyniła to jej teściowa H. M., która mieszka na innej posesji, zaś

korrespondencja zawierająca odpis wyroku z uzasadnieniem została jej przekazana następnego dnia, tj. 29 maja 2015 r. Wobec powyższego ubezpieczona wniosła o „przyjęcie apelacji” (k. 36).

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy w Siedlcach, na skutek zażalenia ubezpieczonej na postanowienie z 18 czerwca 2015 r. o odrzuceniu apelacji, na podstawie art. 395 § 2 kpc uchylił zaskarżone postanowienie i przywrócił ubezpieczonej A. M. termin do wniesienia apelacji mimo braku wniosku o przywrócenie terminu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonej A. M. podlegała odrzuceniu na podstawie art. 373 kpc w zw. z art. 370 kpc jako wniesiona po upływie przepisanej terminu.

Odpis wyroku z uzasadnieniem został doręczony ubezpieczonej w dniu 28 maja 2015 r., co wynika ze znajdującego się w aktach zwrotnego potwierdzenia odbioru, w którym doręczyciel wskazał, iż przesyłkę wydano adresatowi A. M.. Tym samym dwutygodniowy termin na złożenie apelacji upłynął z dniem 11 czerwca 2015 r. Ubezpieczona złożyła apelację w dniu 12 czerwca 2015 r. (data nadania w placówce pocztowej). Należy wskazać, iż równoznaczne z wniesieniem apelacji do sądu jest oddanie jej w placówce pocztowej operatora świadczącego powszechnie usługi pocztowe. Dokonując zatem oceny, czy został zachowany termin na złożenie apelacji w przypadku przesłania pisma za pośrednictwem poczty, decyduje data stempla pocztowego, nie zaś data sporządzenia pisma, która została wskazana w jego treści. W tych okolicznościach apelacja została wniesiona przez ubezpieczoną po upływie przepisanej terminu i powinna zostać odrzucona przez Sąd pierwszej instancji na podstawie art. 370 kpc. Sąd Rejonowy wydał takie postanowienie w dniu 18 czerwca 2015 r., lecz następnie postanowieniem z dnia 9 lipca 2015 r. błędnie uwzględnił zażalenie ubezpieczonej na ww. postanowienie i na podstawie art. 395 § 2 kpc uchylił orzeczenie odrzucające apelację, zaś w punkcie 2 przywrócił ubezpieczonej termin do wniesienia apelacji.

Sąd drugiej instancji w ramach przewidzianej w art. 373 kpc w zw. z art. 370 kpc kontroli dopuszczalności apelacji ma prawo dokonać oceny, czy niezachowany przez stronę termin do wniesienia apelacji został zasadnie przywrócony przez sąd pierwszej instancji.

W okolicznościach niniejszej sprawy przywrócenie ubezpieczonej A. M. terminu do wniesienia apelacji było niemożliwe, a Sąd Rejonowy rażąco uchybił przepisowi art. 168 § 1 kpc, który przewiduje możliwość przywrócenia przez sąd terminu do dokonania czynności procesowej wyłącznie na wniosek strony postępowania. Sąd pierwszej instancji przywrócił zaś termin do wniesienia apelacji z urzędu, co jest niezgodne z obowiązującymi przepisami. W aktach sprawy brak jest wniosku ubezpieczonej o przywrócenie terminu. A. M. złożyła jedynie zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 18 czerwca 2015 r., wskazując, że przesyłka nie została przez nią odebrana osobiście, lecz przez jej teściową H. M., która mieszka na innej posesji, zaś sama korespondencję otrzymała następnego dnia, tj. 29 maja 2015 r. Zażalenie na postanowienie jest środkiem zaskarżenia i nie można traktować go jako wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, który nie został złożony przez ubezpieczoną. Wobec powyższego Sąd pierwszej instancji nie miał żadnej podstawy prawnej do przywrócenia ubezpieczonej terminu do wniesienia apelacji z urzędu. W tych okolicznościach apelacja jako wniesiona po upływie przepisanej terminu podlega odrzuceniu na podstawie art. 373 kpc w zw. z art. 370 kpc.

W orzecznictwie prezentowane jest stanowisko, że sąd drugiej instancji w ramach kontroli dopuszczalności apelacji ocenia zasadność przywrócenia przez sąd pierwszej instancji terminu do wniesienia apelacji. W uchwale siedmiu sędziów z dnia 30 stycznia 1968 r. Sąd Najwyższy wskazał, iż sąd drugiej instancji odrzuca apelację, jeżeli sąd pierwszej instancji bezpodstawnie przywrócił termin do jej wniesienia (III CZP 77/67, OSNC 1968/12/202). Również w świetle nowszego orzecznictwa nie budzi wątpliwości, że w granicach kontroli zachowania warunków formalnych apelacji, którą sąd drugiej instancji przeprowadza na podstawie art. 373 kpc, mieści się sprawdzenie zasadności przywrócenia uchybionego terminu do wniesienia apelacji (zob. postanowienie SN z dnia 21 maja 1998 r., III CKN 471/97, OSP 1999, z. 4, poz. 83; postanowienie SN z dnia 19 czerwca 2013r., I CZ 57/13, LEX nr 1360184).

W okolicznościach niniejszej sprawy Sąd pierwszej instancji nie miał podstawy prawnej do przywrócenia ubezpieczonej terminu do wniesienia apelacji z urzędu, zaś orzeczenie w tym przedmiocie z dnia 9 lipca 2015 r. zostało wydane wadliwie. W sytuacji, gdy Sąd pierwszej instancji nie odrzucił apelacji pomimo wniesienia jej po upływie wyznaczonego terminu, a zachodzi jednoznaczna podstawa do podważenia zasadności przywrócenia terminu do jej wniesienia, Sąd drugiej instancji odrzuca apelację.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 373 kpc w zw. z art. 370 kpc, orzeczono jest w sentencji postanowienia.